

[Holstein.]

tiske Program ved Siden af Arbejdsløshedens Bekæmpelse er nye, revolutionerende Lovforanstaltninger til Sikring af en fri og økonomisk uafhængig Bondestand, en særlig Bondelovgivning, med det Formaal at sikre den tyske Bondestand som et værdifuldt, ja, maaske fra et nazistisk Synspunkt det værdifuldeste Element i det nye tyske Samfund. Staaende heroverfor er det en haard Belastningsprøve at lade sønderjyske Landbrugere af den Generation, som har oplevet Köllerpolitikken, og som har været Skyttegravens Generation, fortsat skulle være udsat for økonomiske Lidelser og Modgang, som de har været det i de sidste Aar, ja, et godt Stykke tilbage. Jeg tror, den højtærede Statsminister gjorde vel i, ikke blot for den høje Regerings egen Skyld, men af dansk-nationale Grunde, at skifte Signaler i sin Politik i Sønderjylland og snarest at gaa til Handling.

Jeg vil ogsaa henstille, at den haarrejsende, vaklende Døgnpolitik i forvaltningsmæssig Henseende, som har været ført derne i den senere Tid, afløses af en fast og værdig og psykologisk forstaaende Forvaltning.

Endelig vil jeg gerne, da den højtærede Statsminister har erklæret nu for nylig, at Grænsen skal forsvares, gøre opmærksom paa, at den Forudsætning, man hidtil saa let har kunnet affærdige det sønderjyske militære Forsvarsspørgsmaal med, nemlig den Forudsætning, at det gjaldt om at indrette et Værn imod irregulære Banders Indfald fra Tyskland, den havde muligvis sin Berettigelse, da Tyskland henlaa i marxistisk-kommunistisk Opløsning, men den eksisterer ikke mere, efter at Tyskland er blevet en national Enhed, en moralsk Blok, som denne Nation aldrig nogen Sinde før, hverken i det 19de eller i det 20de Aarhundrede, har været det, og under en Statsautoritet og under en Føring, som den aldrig har haft det i det gamle Kejservældes Tid. Der kommer ikke irregulære Bander over den sønderjyske Grænse. Det kunde en lille kort Tid efter, at Revolutionen var gennemført, se ud, som om den slesvig-holstenske nazistiske Befolkning, beruset af Omvæltningen, havde Tilbøjelighed til at storme op over den danske Grænse, men nu kommer der ikke mere irregulære Bander over den danske Grænse, nu kommer der ikke irregulære Folk.... (Afbrudelse: Hvor ved De det?). Jeg kan ikke føre matematisk Bevis for det, ærede Hr. Medlem, men efter alle politiske og historiske Solemærker og efter Erfaringsbeviser at dømme — og andet har man ikke i Politik at rette sig efter —

kan man trygt regne med som det sandsynligste, at det sker ikke, og i Stedet for basere sig paa, at det, der sker, er, at det bliver regulære Folk, der kommer over denne Grænse.

Og saa rejser sig det Spørgsmaal: Hvad er det saa for et Forsvar, den højtærede Statsminister agter at stille op mod en sådan Eventualitet? Skal det være en social-radikal tilfældig og i sidste Øjeblik improviseret Skinmanøvre og Stik-i-Rend-Fægtning, eller skal det være et virkeligt Forsvar efter en forud tilrettelagt Plan, efter en forud forberedt Udførelse, som man her vil etablere? Tror den højtærede Statsminister ikke, at han ifølge Aabenraa-Resolutionens Hovedpunkt i April i Aar skylder Befolkningen og den sønderjyske Befolkning Besked om, hvorledes han egentlig nu under de nye Forudsætninger, som jeg her har peget paa, tænker sig at opfylde Aabenraa-Resolutionens Krav? Skal det være et Forsvar i Overensstemmelse med vor hidtidige Traditioner fra Københavns Red og fra Dybbøl Skanser, saaledes som det sømmer sig en Nation af Ære, eller hvad er det den højtærede social-radikale Regerings Mening at etablere som militært Forsvar for den sønderjyske Grænse?

Det danske Forsvar er svagt, og Danmarks strategiske Stilling er betydningsfuld og udsat. Forsvarets Beskaffenhed staar i omvendt Forhold til Landets strategiske Stilling og Udsathed. Forsvaret er svagt. Militært er vi svage, takket være først og fremmest de forsvarsfjendtlige Partiers Modstand mod og Underminering af det danske Forsvar og deres horrible, i Europa enestaaende, militære Program, som af den nyeste historiske Udvikling er blevet saa eklatant desavoueret, som et politisk Program overhovedet kan blive det. Og paa den anden Side, diplomatisk og udenrigspolitisk, staar vi isoleret og ikke højt i Kurs hos ret mange Stater i Europa, jeg tror end ikke hos vore nærmeste Naboer, for en stor Del netop af de Grunde, jeg her har peget paa. Der vil komme til at hvile et tungt Ansvar paa vor Regerings Mænd, hvis Danmarks nationale Sikkerhed hverken skal søges underbygget og forøget ved Hjælp af militære Foranstaltninger eller ved Hjælp af diplomatiske Dispositioner.

Endelig vil jeg gerne til Slut, siden jeg nu er i det, ikke fordi jeg har Lyst til det, men for een Gang for alle for mit Vedkommende at gøre op i det Kapitel have Lov til at fremsætte et Par Bemærkninger til et æret menigt Medlem af det konservative Parti, hvis personlige Afsky for mig og hvis